

Debating the Holocaust - A New Look at Both Sides

av **Thomas Dalton**
(2015)

Pia Hellertz – mars 2017¹

Efter att ha läst ett antal böcker och artiklar om nazisternas s.k. förintelse² så har jag förstått att historien bygger på tre avgörande pelare:

- 1) Att *6 miljoner* judar dödades i nazisternas koncentrationsläger
- 2) Att det fanns *gaskamrar* i de flesta lägren i synnerhet i Auschwitz vars syfte var att gasa ihjäl människor, samt
- 3) Att detta massmord på judar var en *medveten och planerad intention* från Hitlers och nazisternas sida.

Om någon av dessa pelare skulle raderas så får berättelsen om förintelsen problem att stå oberörd. Bygget skulle rasa.³

Debatt om förintelsen

PhD **Thomas Dalton**, vilket verkar vara en pseudonym, har i boken *Debating The Holocaust – A New Look at Both Sides* ställt den traditionella berättelsen mot revisionisternas berättelse, de som av traditionalisterna ofta beskylls för att

---

¹ Why do YOU support open debate on the Holocaust? -
<https://www.youtube.com/watch?v=5OAIbWA2Jvc>

² I slutet på artikeln har jag en lista över den litteratur jag läst.

³ Bilderna på de tre pelarna är hämtad från <https://se.dreamstime.com/stock-illustrationer-tre-pelare-strategin-image48460696>.

vara ”förintelseförnekare”, ”anti-semiter” och ”rasister”. Det är ett enormt arbete som bygger på research och studier av de främsta företrädarna för båda sidorna.

I introduktionen menar författaren att det handlar om frihet att uttrycka sig i tal och skrift. Det handlar också om hur massmedia agerar och manipulerar den allmänna opinionen och om ekonomiska och politiska maktstrukturer. Under de 70 år som gått har allmänheten blivit matad med att sex miljoner judar gasades ihjäl av de grymma nazisterna i en medveten utrotningsplan.

Den traditionella berättelsen berättas och försvaras av judiska författare och forskare och av överlevare och andra som blev offer för nazisternas aktiviteter, men också av icke-judar som har ett intresse av att den traditionella berättelsen fortlever, att den inte glöms bort.

Vem är Thomas Dalton?

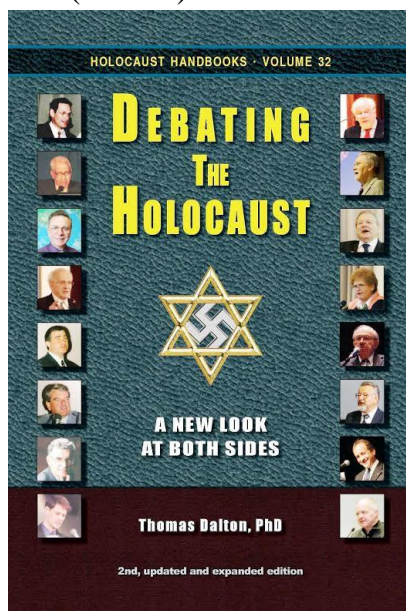
Vi vet inte. Det författaren själv berättar inledningsvis är att han inte är jude eller muslim eller kristen. Han har heller inga tyska rötter. Han berättar också att han undervisat humaniora vid ett framstående amerikanskt universitet under ett antal år. Under många år har han intresserat sig för andra världskriget och även den aktuella konflikten i Mellanöstern. Det är avslöjande för debatten att författaren inte framträder med sitt rätta namn. Det finns risker med det. Människor har blivit karaktärsmördade, hånade, förlorat arbeten på universitet, när de velat forska på temat. Även deras familjer har blivit utsatta, så det är väl inget en klok människa vill utsätta sig för. Men det finns modiga hjältar...

Vilka ingår i Daltons debatt?

De mest kända och framstående forskarna, experterna och författarna på båda sidorna har Thomas Dalton presenterat på framsidan av boken och med mer detaljerade uppgifter i boken (s. 33ff).

Revisionisterna

John C. Ball
Friedrich P. Berg
Arthur R. Butz
Robert Faurisson
Jürgen Graf
David Irving
Carlo Mattogno
Germar Rudolf

Traditionalisterna

Wolfgang Benz
Christopher R. Browning
Martin J. Gilberg
Deborah E. Lipstad
Raul Hilberg
Franciszek Piper
Michael B. Shermer
Robert J van Pelt

Boken ingår i en serie, *Holocaust Handbooks* och Thomas Daltons bok har nummer 32.⁴ Thomas Dalton konstaterar att väldigt lite har publicerats av traditionalister under det senaste decenniet, i motsats till den revisionistiska litteraturen, som ökat.

Många dog under WWII

En sak som både traditionalister och revisionister är eniga om är att det dog enormt många människor under andra världskriget. Thomas Dalton nämner omkring 50-60 miljoner totalt i många länder. Han menar att cirka 70 procent var civila. De dog av alla möjliga orsaker, de blev skjutna, av bomber, bränder, sjukdomar, svält och kemisk krigsföring.

Den ohyggliga sanningen som nu börjar avslöjas är de allierades och ryssarnas attacker mot det tyska folket i slutet och efter kriget, exempelvis brandbombningen av Dresden, Hamburg och Cologne, mordet på hundratusentals tyska soldater som befann sig i de allierades koncentrationsläger samt på civila kvinnor, barn, sjuka och åldringar.⁵ Thomas Dalton nämner också atombomberna mot Hiroshima och Nagasaki i sammanhanget.

Och naturligtvis nazisternas förintelse av judar. Men det är bara den sistnämnda som det pratats och skrivits om, som det genomförs minneshögtider och skapas minnesmärken och muséer om.

I en fotnot presenterar författaren de officiella siffrorna. Omkring 17 miljoner soldater från båda sidorna av kriget dog: 7,5 miljoner från Sovjets sida, 3,5 miljoner tyskar, 1,3 miljoner japaner och omkring 4,7 miljoner från övriga länder (fotnot s. 21). Och det är bara soldater. De civila förlusterna är svåra att beräkna men man beräknar att över 20 miljoner dödades bara i Ryssland.

Underlag för ställningstaganden

Thomas Dalton menar att det är fyra faktorer som man vanligtvis tar ställning till vid rättegångar för att avgöra skuld:

- 1) Vittnesuppgifter
- 2) De anklagades erkännanden eller förnekanden om skuld
- 3) Dokumentation av alla de slag, inklusive fotografier, samt
- 4) Materiella bevis, exempelvis döda kroppar, vapen, byggnader m.m. (s. 46).

---

⁴ *Holocaust Handbooks & Documentaries* - <https://holocausthandbooks.com/>

⁵ Jag läser just nu *HELLSTORM – The Death of Nazi Germany, 1944-1947*, som ingående berättar om de vidriheter som de allierade och ryska trupper gjorde i slutet och efter WWII. Enligt författarens forskning var Eisenhowers och Churchills intention att utrota tyska folket och förstöra Tyskland. Det är en verklighet vi inte fått veta något om.

Författaren går mycket ingående och strukturerat igenom allt material som både traditionalister och revisionister presenterat under de 70 år som gått. Han har ett gediget index, en lika gedigen referenslista och lättillgängliga fotnoter, vilket underlättar läsandet. Fotnoterna ligger längst ner på sidorna och är därför lättåtkomliga. Kort sagt är författarens källor lättkontrollerade och lättbedömda, för den läsare som vill ta sig tid.

Vi börjar med den första pelaren - de 6 miljonerna

Det påstås att nazisterna under Wannseekonferensen år 1941 skulle ha beslutat om att *utrota* judarna, men släppta protokoll och dokument visar att det inte finns några sådana beslut fattade. Man talade inte heller om utrotning av judar. Man talade om att skapa ghetton och att *utvisa, deportera*, judar.

Inte ens traditionalisterna fortsätter hävda att det handlar om 6 miljoner. Siffran har successivt sjunkit. År 1990 skrev exempelvis *New York Times* att Polen ändrat siffran för mördade i Auschwitz från 4 miljoner till 1 miljon. Författaren konstaterar att Auschwitz *"sannerligen är ett judiskt fenomen"* (s. 43). **Rudolf Höss**, kommandant i Auschwitz åren 1940 till 1943 och sen chef för SS där några månader, erkände under rättegången i Nürnberg, efter fruktansvärd tortyr, att 3 miljoner dog i Auschwitz. Enligt författaren och även andra källor blev några av de åtalade ledande nazisterna i Nürnberg torterade före förhör och rättegångar och tvingades erkänna de påståenden som åklagarna presenterade, erkännanden som sen låg till grund för Holocaustberättelsen.

Det intressanta med siffran 6 miljoner är att den har förekommit ofta och länge. Thomas Dalton gör en uppräknings av citat ur ett antal tidningsartiklar från *New York Times* före kriget, mellan åren 1914 till 1918, där siffran 6 miljoner återkommer om och om igen.

År 1850 skriver en tidning att världens population är 1 billion, varav 6 miljoner är judar. 20 år senare, år 1869, skriver *New York Times* att det *"nu lever omkring 6 miljoner israeliter, nästan hälften av dem lever i Europa"* (s. 59). Den första informationen om de 6 miljoner lidande judarna publicerades i *New York Times* redan år 1889 (s. 59). Författaren skriver:

Det verkar alltså som om siffran 6 miljoner utgör en sorts konstant i judisk lidande, oavsett omständigheterna. Den verkar ha en slags magisk symbolik och blir därmed en helig symbol för judisk förföljelse. I själva verket är antalet "sex" i sig av stor betydelse inom judendomen. Den judiska stjärnan är sexsidig. Världen skapades på sex dagar. Enligt den judiska Bibeln (Gamla testamentet) dök människan själv upp på den sjätte dagen. Numret är dessutom förknippad med judiskt slaveri, lidande och död. I Andra Moseboken (21: 2) läser vi att en hebreisk slav får hållas endast sex år. Samma bok skriver att "600,000 män" lämnade Egypten under Exodus (12:37) (s. 64).

Exodus är *Andra Moseboken* i *Gamla Testamentet*, som ju, förutom *Talmud*, är judarnas heliga bok *Tora*. Författaren konstaterar aningen cyniskt: "Med Gud själv bakom den heliga siffran, så har revisionisterna inte en chans" (s. 64).⁶

Gaskamrar

Det är dags för den andra pelaren i förintelseberättelsen, påståendet att det fanns *gaskamrar* vars syfte det var att gasa ihjäl judar.

Det fanns enligt Thomas Dalton tre typer av nazistiska koncentrationsläger under WWII. Dels de 21 "normala" lägren där inget massdödande genomfördes (s. 99), dels två läger som påstods vara både arbetsläger och förintelseläger. Det var *Auschwitz* och *Majdanek*. *Auschwitz* bestod av tre läger, *Auschwitz-I* - stamlägre, *Auschwitz-II* - *Birkenau* och *Auschwitz-III* - *Monowitz*. Författaren berättar att 98 % av allt påstått mördande ska ha genomförts i *Birkenau* (s. 41, 99).

Den fjärde gruppen läger syftade enligt traditionalisterna endast till förintelse, *Chelmno*, *Belzec*, *Sobibor* och *Treblinka* (s. 100). En revisionist, **Jürgen Graf**, menar att det inte finns ett enda bevis för att det pågick mord av

---

⁶ På en Youtube snutt på 22 minuter visas artiklar från 10 tidskrifter från åren 1915-1938 att siffran 6 miljoner har använts om och om igen. *Six Million Jews 1915-1938 HD* - https://www.youtube.com/watch?v=Dda-0Q_XUhk De skrevs således redan under första världskriget.

människor i något av dessa fyra läger.⁷ De fungerade endast som transitläger för de judar som skulle deporteras vidare.

De flesta lägren hade gaskammare, men inte för att döda människor utan för att döda löss. Dessa spred tyfus, en svår epidemi som dödade tusentals fångar och civila, och man ville att de internerade skulle vara friska, så de kunde arbeta.

Berättelserna om gasningen är helt otroligt märkliga. Om hur de fångar som hade i uppdrag att ta hand om de döda kunde gå in i ”gaskamrarna” direkt efter gasningen och bära ut de döda, samtidigt som de rökte eller åt på något, enligt vittnen.

Ett annat tema som återkommer i gaskammarberättelserna är hur gasen släpptes in i kamrarna. Vissa traditionalister påstår att den släpptes ner genom hål i taket. Problemet med historien är att man inte hittat några användbara hål i taken, förutom dem som skapats i efterhand (s. 208f). ”*No Holes, no Holocaust*”, som den välkände revisionisten professor **Robert Faurisson** konstaterade. Det finns flera bilder och artiklar på Internet som analyserar och kritiserar teorin om hål i taket.⁸ Detta är en bild från en ”gaskammare” i Auschwitz-Birkenau med hålen på taket.

Thomas Dalton dissekerar alla dessa orimliga påståenden. Jag går inte ens in på Zyklon B i den här artikeln. Dessa analyser förstärker orimligheterna i den

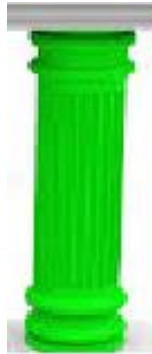
---

⁷ Jag har läst Jürgen Grafs bok *Förintelsen skärskådad – Ögonvittnesuppgifter kontra naturlagar* (2006). Min artikel finns på http://www.piahellertz.com/Forintelsen_skarskadad.pdf. Grafs bok finns på internet - <http://www.vho.org/aaargh/fran/livres6/GRAFHolsv.pdf>

⁸ Jag rekommenderar den intresserade läsaren att googla på hålen. Det finns artiklar som både försvarar och förklarar hålen och så gör kritiska analyser av dem.

traditionella berättelsen. Jag hoppas läsaren ger sig i kast med bokens sakliga debatt.

Däremot fanns det krematorier i de flesta lägren, för kremering av de dödas kroppar. Författaren gör ingående beräkningar av hur många kroppar som var möjliga att kremera, per timme, per dag och så vidare. Han har långa tabeller över sina beräkningar, både utifrån traditionalisternas och över revisionisternas påståenden. Den som gillar siffror hänvisas till boken. I dessa listor redovisas hur många fångar som satt i respektive läger och hur många som dog.

Beslut om utrotning

Den tredje pelaren handlar om att Hitler och nazisterna ska ha fattat ett formellt beslut om att utrota de tyska judarna. Den officiella berättelsen är att nazistledarna vid Wannseekonferensen i Berlin år 1942 fattade det formella beslutet om systematisk förintelse av judarna (s. 41). Det kallades "*Den slutgiltiga lösningen av judeproblemet*". Men ingenting i de efterlämnade dokumenten säger att judarna skulle dödas, däremot skulle de deporteras eller placeras i avgränsade getton för att isoleras från allmänheten (s. 127).

Traditionalisterna framhärdar och menar att de ord som användes var kodord och att "deportation" och "evakuering" egentligen betydde mord (s. 127). Det gick till och med så långt så "förintelseexperten" framför andra, **Raul Hilberg**, presenterade en "*bizarre view*" där han menade att det handlade om "*magic telepathy*" (s. 105). Nazisterna skulle alltså ha läst Hitlers tankar och intentioner. Det behövdes inga formella beslut. Jag återger Thomas Daltons citat från *New York Newsday*:

Det som började 1941 var en förstörelseprocess som inte var planerad i förväg, inte organiserad centralt av någon myndighet. Det fanns ingen plan och det fanns ingen budget för dessa destruktiva åtgärder. De togs steg för steg, ett steg i taget. Således var det inte så mycket en plan som genomfördes, utan ett otroligt möte mellan hjärnor, en enhällig tankeläsning hos en omfattande byråkrati. (Källa: *New York Newsday*, 23 februari 1983, par II. s. 3) (s. 105).

I en artikel på Fria Sidor, *Rättegången som redan 1985 knäckte ryggen på*

förintelselögnen, berättar författaren att Raul Hilberg till slut vägrade ställa upp som vittne i nån rättegång efter ett korsförhör han utsattes för under en rättegång, där det avslöjades att han egentligen inte visste mycket, han hade bara ”hört”. Han hade aldrig varit till koncentrationslägren, aldrig själv gjort några vetenskapliga undersökningar. Ändå var han världens mest berömda överlevare och vittne samt expert på förintelsen.⁹

Thomas Dalton refererar till Hitlers s.k. ”bordssamtal”, där han enligt författaren höll ”monologer” tillsammans med sina vänner, samtal som blev dokumenterade och publicerades som *”Hitler’s Table Talk”* (2000) (s. 103f).¹⁰ Författaren menar att det inte finns en enda referens i dessa monologer till tanken att mörda eller gasa judar, trots att samtalen fördes i den innersta kretsen. Det handlade bara om att judarna skulle *”packa ihop och ge sig iväg”* (s. 103f).

Evakueringen startade i Polen och man använde några transitläger för detta, vilket var Belzec, Sobibor och Treblinka. Där samlades, enligt revisionisterna, de judar som skulle transporteras vidare. Några revisionistiska författare har särskilt granskat dessa tre läger för att försöka hitta bevis för vad de användes till. Thomas Dalton går noggrant igenom både de författare som för fram den traditionella berättelsen och de revisionistiska författarna. De resultat som förs fram av revisionisterna, d.v.s. att de ”gaskamrar” som fanns vid lägren användes för att avlusa och därmed förebygga allvarliga sjukdomar, har enligt författaren de mest trovärdiga argumenten. De har dessutom de fysiska bevisen.

En revisionistisk författare, **Ernst Zündel**, blev år 1988 åtalad som ”förintelseförnekare” i Kanada. Han begärde undersökningar av ”brottsplatsen”, d.v.s. gaskamrarna. År 1988 fick den amerikanske gaskammarexperten **Fred Leuchter** i uppdrag att undersöka gaskamrarna (s. 219ff). Resultatet har han presenterat i Leuchterrapporten, som blev bannlyst i de flesta länder men nu ligger på Internet.¹¹ Det fanns inga som helst tecken på att gasning av människor skett i de hus där det påstås ha skett. Däremot fanns det bevis för att gasning av löss genomförts i dessa hus. Detta är ett solklart fysiskt bevis, men det har sedan dess gömmts undan och förtigits. Det är intressant att läsa Thomas Daltons redovisning av traditionalisternas ”förklaringar” (s. 220f).

---

⁹ <http://friasidor.is/rattegangen-som-redan-1985-knackte-ryggen-pa-forintelselognen/>

¹⁰ För några år sedan läste jag Per Ragnars bok *Hitler - Hans folk*, som han bland annat byggde på Hitlers bordssamtal -

http://www.piahellertz.com/Hitler_Hans_folk_Per_Ragnar.pdf.

Jag rekommenderar de 49 sekunder där Per Ragnar gestaltar Hitler ur hans föreställning-
<https://www.youtube.com/watch?v=H3nB9dmJaIA>.

¹¹ Om Leuchterrapporten, se Metapedia, <http://sv.metapedia.org/w/Leuchterrapporten>.

Metapedia har en mer neutral hållning till förintelseberättelsen än Wikipedia. Se exempelvis länken om Auschwitz, <http://sv.metapedia.org/wiki/Auschwitz>.

Var tog kropparna vägen?

Ett ämne som Thomas Dalton ägnar en hel del reflektioner över är: Vart tog kropparna efter de miljontals mördade judarna vägen efter gasningen? Egentligen borde den frågan bli en fjärde pelare i ”Holocaust”-bygget. Författarens beräkningar blir nästan tragikomiska (s. 221ff). Hur många kroppar rymms det per kvadratmeter? Hur djupt måste man gräva? Eftersom judarna var småväxta rymdes det fler kroppar ... (s. 161). Argumenten från traditionalisterna är märkliga.

Thomas Dalton gör bedömningar över hur lång tid det tar att göra sig av med alla kroppar, eftersom man inte hittat särskilt många rester. Skelettdelar brukar ju finnas kvar i årtusenden om de begravs, men inte judarnas skelett. De är försvunna.

Traditionalisterna berättar att man var tvungen att gräva upp massgravarna eftersom grundvattnet skulle ha förgiftats. Sen brändes kropparna. Författaren beräknar dels vad det skulle innebära rent tidsmässigt och praktiskt att gräva upp alla förmultnande kroppar och sen lägga dem på hög och tända på. Detta är säkert mer intressant för en fysiker eller kemist, men det var tankeväckande att läsa. Vansinnet blir så konkret.

Författaren använder hinduernas erfarenheter av att bränna sina avlidna som jämförande exempel. Hela tiden utgår han från traditionalisternas uppgifter och undersöker om de är praktiskt genomförbara.

Koncentrationslägren

Thomas Dalton låter varje läger få ett eget kapitel och går där ingående in på lägrets uppbyggnad och funktion. Han har kartor över läger och hus för att läsaren själv ska kunna göra en bedömning av både traditionalisternas och revisionisternas påståenden.

Hitler och judarna

Thomas Dalton konstaterar att det bland revisionisterna inte föreligger någon totalt gemensam syn, till skillnad från hos traditionalisterna. Det finns dock några punkter där revisionisterna är eniga. Exempelvis att Hitler och nazisterna inte tyckte om judarna. Det berodde dels på grund av att judarna dominerade den finansiella sektorn och industrin i Tyskland, vilket inte var en fördel för tyska nationen, dels på grund av judarnas roll i Novemberrevolutionen i slutet på WWI samt dels på grund av judarnas totalt dominerande roll i bolsjevikrevolutionen i Sovjet år 1917. Majoriteten av de revolutionära ledarna var judar, exempelvis **Lenin**, **Trotskij** och många flera. Vladimir Putin berättade under ett besök vid ett judiskt toleransmuseum i Moskva att 85 procent av Sovjets första

regering var judar.¹²

Därför ville man deportera judarna från Tyskland. Det handlade alltså om etnisk rensning, inte folk mord. Tyskarna sökte aktivt platser dit judarna kunde skickas och man beslutade att framförallt sända dem österut. Men på grund av kriget på östfronten förhindrades dessa transporter. Samtidigt behövdes judarna och andra fångar som slavarbetskraft i industrierna, eftersom arbetsföra män nu var ute i kriget på östfronten (s. 27).

Vittnen berättar

Författaren konstaterar att nyckelvittnen, ”Star Witnesses”, antingen har förfalskat eller överdrivit sina berättelser enormt. **Elie Wiesel** verkar vara det mest berömda vittnet som överlevande från Auschwitz (s. 203). Han fick till och med Nobels fredspris år 1986 för sitt ”*engagemang mot våld, repression och rasism*”.¹³ Hans bidrag har avslöjats som falska vid ett flertal tillfällen. Trots det räknas han som ett viktigt vittne.

Den kände författaren **Viktor Frankl** bodde i Auschwitz bara två-tre dagar och förflyttades sedan till ett annat arbetsläger. Han menade att ”utrotningen” bara genomfördes i de mindre lägren, inte i Auschwitz (s. 203).

Thomas Dalton räknar upp ytterligare ett antal nyckelvittnen och vad de har bidragit med till eftervärlden. Han menar sig vara överraskad över hur viktiga dessa få vittnen fått bli för den traditionella berättelsen.

Problemet med de överlevande vittnena är att de blivit ”*sekulära helgon*” idag, ”*åtminstone inom den judiska församlingen*” (s. 246). Det har blivit en stark motivation för överlevarna att berätta de mest fruktansvärda berättelser. Det finns flera orsaker till att vittnena överdriver berättelserna. En orsak är att judarna har en mycket stark anledning till hämnd, menar författaren. Dessutom har dessa berättelser lett till lönsamma affärer med böcker och filmer. Hollywood har varit mycket hjälpsamma med att göra filmer om förintelsen. Thomas Dalton berättar att överlevarnas ”förintelsememoarer” alltmer börjar ifrågasättas. Den 21 juni 2013 hade den brittiska tidningen *Daily Mail* en artikel med rubriken: ”*Could there be anything more twisted than these Holocaust fantasies? How more and more people are making up memoirs about witnessing Nazi crimes*” (s. 253) (”*Kan det finnas något mer vridet än dessa Förintelsefantasier? Hur fler och fler människor hittar på memoarer om bevittnade nazistiska brott.*”)

En välkänd överlevare som verkligen påverkat historien efter WWII är

---

¹² Putin: 85 procent judar i Sovjets första regering - <http://www.friatider.se/putin-judar-dominerade-i-sovjets-ledning>

¹³ Jag rekommenderar Nordfronts intressanta artikel - *Elie Wiesel – bedragaren som fick nobelpris* - <https://www.nordfront.se/elie-wiesel-forintelsebedragaren-som-fick-nobelpris.smr>

Simon Wiesenthal, som ägnade resten av sitt liv åt att jaga nazister. En författare, **Guy Walters** (2010) avslöjade Wiesenthals historieskrivning. Han lär ha ljugit oupphörligt om sin jakt på nazister. Dessutom ”*kokade han ihop upprörande historier om sina krigsår*” (s. 248). Walters konstaterade att ”*det finns så många inkonsekvenser att det är omöjligt att fastställa en tillförlitlig berättelse*” (fotnot s. 249).

Guy Walters beskriver också att många av överlevnarnas berättelser handlar om hur nazistiska vakter mördar bebisar och att de har direkta möten med Josef Mengele. Bland de extrema överdrifterna berättas om lampskärmar, bokomslag, handskar m.m. som tillverkats av döda judars hud och tvål som producerats av deras kroppsfett. Detta har avslöjats som lögnare, ändå fortsätter de att spridas.¹⁴

Thomas Dalton menar att det finns två typer av lögnare. Dels är det många överlevare som sprider lögnare. Även om de har ”goda” syften så är deras berättelser ändå lögnare. Vissa av dem kan vara manipulerade, vissa förmedlar bara hörsägnar och rykten och berättar dem som om det vore egna upplevelser, men oavsett motiv så menar författaren att dessa lögnare är de farligaste, genom att de förvränger sanningen och får läsare och åhörare att tro på deras berättelser.

Den andra gruppen lögnare är de s.k. ”Holocaust”-specialisterna, akademiker och forskare som känner till sanningen men av olika anledningar väljer att dölja och ljuga. Om de inte känner till sanningen och ändå kallar sig experter är de totalt inkompetenta, menar Thomas Dalton. ”*Naturligtvis bådar det inte gott för deras rykte i framtiden*”, menar författaren.

Nürnbergrättegångarna

Rättegången i Nürnberg genomfördes under åren 1945 till 1949. De viktigaste genomfördes under 1945-1946. De fyra nationer som ledde rättegångarna var USA, Storbritannien, Sovjetunionen och Frankrike. ”*The Americans ran the show*”, ”*Amerikanarna ledde föreställningen*” (s. 47ff). 75 % av amerikanerna var amerikajudar enligt en källa som Thomas Dalton refererar till. Vid de första rättegångarna ställdes 22 av nazistledarna inför rätta. 19 av dem förklarades skyldiga. 12 av dem avrättades.

Författaren menar att det som styrde rättegångarna var hämnd och krav på kompensation. Det är mycket upprörande att läsa om rättegångarnas upplägg, om att de anklagade inte fick ha försvarsadvokater, att domarna lyssnade på ”vittnen” vars vittnesmål inte ifrågasattes genom korsförhör och framförallt att de anklagade före rättegångarna torterades och utsattes för extrem fysisk och

---

¹⁴ Metapedia tar upp hur dessa myter etablerades på <http://sv.metapedia.org/w/Lampsk%C3%A4rmar>

psykisk terror. Och det har vi inte fått höra något om sen dess, förrän revisionisterna börjar gräva efter sanningen.

Fyra myter om Holocaust

Ett intressant avsnitt som Thomas Dalton tar upp är de fyra myter som behöver diskuteras för att debatten om Holocaust över huvud taget ska vara meningsfull. Den första är myten om att revisionisterna påstår att förintelsen aldrig inträffat, men ingen revisionist förnekar att massor med människor dödades under andra världskriget. Vad det handlar om är de tre tidigare nämnda pelarna, som visat sig inte hålla, pelaren om de sex miljonerna, pelaren om gaskamrarna och pelaren om Hitlers intention att utrota judar.

Den andra myten är påståendet om att fotografier av lik bevisar att förintelsen skedde. Detta är ett skrämmande tema. Det har presenterats massor med bilder av utmärlade lik, som påstås vara gasade judars kroppar. För det första vet vi inte, menar Thomas Dalton, om liken är judars eller polska fångars eller ryska krigsfångars eller tyskars. Tusentals fångar dog av tyfus eller andra sjukdomar. Bilderna används för att förstärka Holocaustberättelsen.

Den tredje myten är påståendet att förintelsen är en bluff. Frågan är vad som menas med en ”bluff”? Thomas Dalton analyserar. Det finns mängder med lögnar, överdrifter, även enorma överdrifter, men författaren menar att det inte går att kalla detta för en ”bluff” (”hoax”).

Den fjärde myten handlar om revisionisternas politiska sympatier. De blir ofta kallade ”högerextrema”, ”nynazister” och ”anti-semiter”. En intressant reflektion som författaren gör är att genom valet av begreppet ”högerextrem” så placerar sig traditionalisterna på vänsterkanten. Men, skriver han, de militanta zionisterna är ”*bland de mest högerextrema aktivister*” som finns (s. 31). Likaså de evangeliska kristna som är stora supporters av Israel.

Judisk konspiration?

Thomas Dalton diskuterar i ett avsnitt teorin om att Holocaust skulle vara en judisk konspiration, med syfte att gynna judar individuellt, judiska organisationer och staten Israel (s. 261f). Han menar att dessa konspirationsteorier går ända tillbaka till mordet på Jesus Kristus. Här inkluderas även det ökända ”*Protocols of the Elders of Zion*” (”*Sions Visers Protokoll*”) enligt författaren. Han tror att dessa teorier har utvecklats på grund av att judarna har varit så enormt framgångsrika i många kulturer genom historien. På frågan om det ligger något bakom detta när det gäller Holocaustberättelse, så svarar han själv: ”no... and yes”.

Sen analyserar han hur en konspirationsteori omkring Holocaust kan se ut. Exempelvis att Holocaustberättelsen kom att leda till en djup sympati för judar och därmed underlättar för dem att få möjlighet att skapa staten Israel och

dessutom få tillgång till ekonomisk ersättning, skadestånd. Thomas Dalton refererar till den judiske författaren **Norman Finkelsteins** bok *Förintelseindustrin – Exploateringen av nazismens offer* (2001).¹⁵

Även om författaren menade att allt detta faktiskt hände, så menar han att vi saknar bevis för att det var planerat.

Å andra sidan kan en sida av konspirationsteorin handla om att, även om det inte var planerat, så har många upptäckt fördelarna med berättelsen om Holocaust. Det har inneburit ekonomiska fördelar för judarna. Han konstaterar också att judar håller samman. De håller varandra om ryggen, stödjer varandras lögnar och de avleder attacker mot varandra. Det gäller inte bara Holocaust utan generellt för den judiska gemenskapen, menar Thomas Dalton (s. 262). Dessutom är det många icke-judar som får sitt välstånd och sin makt via judar. Så man *”biter inte den hand som föder en”* (s. 262).

Förutom detta är det många liberaler och vänstermänniskor som blivit *”mer eller mindre hjärntvättade”* till att tro att all kritik av Holocaust är av ondo.

Trots att judarna alltid varit en minoritet, till och med *”en liten minoritet”* i de länder de levt, så har de alltid varit mycket framgångsrika, *”och inte bara framgångsrika, utan mycket framgångsrika”* och fått stort inflytande, menar författaren (s. 262).

Thomas Dalton skriver att den globala judiska populationen är omkring 13 miljoner och världens befolkning är omkring 7,2 miljarder. Judarna är således 0,18 procent och dessutom krymper andelen. Och författaren ber oss jämföra detta med den makt och det inflytande judarna har i världen. Han beskriver en lista över de 100 mäktigaste personerna i världen. *”Över 50 procent är judar”* (s. 263). USA har den största judiska populationen i världen även om man inkluderar Israel (s. 264).

Judarna har dominans över media i USA, och vi kan konstatera att det även gäller Sverige.¹⁶ Även sociala medier som *Google* och *Facebook* ägs och styrs av judar. *Wikipedia* är *”särskilt känsliga för judiska och Israeliska intressen”*, skriver Thomas Dalton (s. 268).

Även inom den amerikanska regeringen är det judiska inflytandet anmärkningsvärt stort. Nästan alla judar är demokrater (s. 270). Den israeliska lobbyorganisationen är stark i USA. Thomas Dalton menar att den judiska lobbyns pengar kan köpa kongresspersoner. De behöver därför själva inte sitta i

---

¹⁵ Min artikel om boken finns på

<http://www.piahellertz.com/Forintelseindustrin-Finkelstein.pdf>

¹⁶ *DN och Bonnierkoncernens nätverk som hotar Sverige -*

<https://bonnierhotet.wordpress.com/2012/01/27/dn-och-bonnierkoncernens-natverk-som-hotar-sverige/>

kongressen (s. 271).

Författaren kommer också in på det judiska inflytandet inom rättsväsendet. Inom den högsta domstolen är 33 procent judar, *"i en nation där 1,8 procent är judar"* (s. 271). Författaren räknar upp ett stort antal toppolitiker som *"är passionerat hängivna till den judiska staten"* (s. 271) och räknar upp bland andra **Obama, McCain** och **Hillary Clinton**. **Bill Clinton** engagerade många judar i sin regering. Många av dem tog George W Bush över. Enligt Thomas Dalton var Bush *"till och med mer sympatiskt inställd till judiska frågor"* (s. 274). Joe Biden konstaterade att *"Jag är Zionist. Man behöver inte vara jude för att vara Zionist"* (s. 273). Författaren konstaterar också att båda partierna i USA finansieras av judiska donatorer.

Det går snabbt att konstatera att det trots nazisternas förintelse inte är så synd om judarna.

Judarna och krigen

I slutet på boken kommer Thomas Dalton in på den roll som judarna haft när det gäller krigen. Han menar att kriget mot Irak år 2003 var starkt påverkat av judarna (s. 275). Även de krig som USA fört mot flera andra muslimska länder, har stötts av judiska intressen. Den malajiske presidenten Mahathir Mohamad sa i en tidning (AP 16 okt 2003): *"Idag regerar judarna över världen genom ombud ('by proxy'). De får andra att slåss och dö för dem!"* Flera källor menar att många krig inte skulle ha blivit av om inte den judiska lobbyn pressat på. En kongressledamot menade att lobbyn tycker om krig som dödar muslimer och därmed stör Israels fiender" (s. 276).

Författaren summerar

Efter att ha genomfört debatten mellan traditionalister och revisionister, jämfört alla argument, påståenden, siffror, bilder m.m., så kommer Thomas Dalton fram till att revisionisterna står på en avsevärt starkare grund än traditionalisterna. Kännetecknade för traditionalisternas argumentation är att de använder tillmälen och hånfulla uttryck istället för fakta, medan revisionisterna hela tiden presenterar just fakta. Författaren får hela tiden en känsla av att traditionalisterna vill dölja något (s. 284). Han sörjer över att det finns människor som "vet bättre" men inte talar eller skriver. Detta är en debatt som inte liknar någon annan i historien, konstaterar han. Han konstaterar också att de största konspirationsteoretikerna i sammanhanget är traditionalisterna (s. 287). Han avslutar boken med en rad råd inför den fortsatta debatten. Jag citerar några:

- Sluta med smutskastning, kränkande tillmälen, censur och trakasserier av revisionister!

- Granska de starkaste revisionistiska argumenten på ett sakligt och objektvt sätt!
- Genomför storskaliga vetenskapliga undersökningar av gasning och bränning av djurkroppar under samma omständigheter som rådde dödslägren. Analysera användning av det material som påstås ha används vid bränningen, inklusive brinntid, innehåll i askan m.m.
- Genomför ingående utgrävningar av Auschwitz, Sobibor, Treblinka och Chelmno, ta markprover och analysera dem efter aska och mänskliga kvarlevor!
- Acceptera svagheter i den traditionella berättelsen!
- Erkänn när man har fel och revidera berättelsen utifrån de nya fynden!

Författaren inser att det här kanske är att begära för mycket, eftersom så enormt stora summor har investerats i att hålla den traditionella Holocaustberättelsen vid liv. Tid, pengar, makt och blod har investerats, så han misstänker att mycket få traditionalister kommer att gå med på detta. Så, avslutar han, det innebär att det blir upp till oss andra att göra jobbet.

Holocaust Debate

<p>There's no scientific proof gas chambers existed!</p> <p>There were not 6 million Jews in Germany at the start of WW2!</p>	<p>People smelled burning chicken in the crematoriums.</p> <p>3.2 million Jews in Germany minus 6 million is still 6 million jews gassed!</p>
---	--

Mark Weber smashes Michael Shermer

Läst litteratur

17 mars 2017

Adelskog, Lars (2007) *En tom säck kan inte stå – Myten om "förintelsen i gaskamrarna" i Auschwitz*, Nordiska förlaget.

Arendt, Hannah (1963, 1992) *Den banala ondskan – Eichmann i Jerusalem*, Daidalos.

Berglund, Tobias & Sennerteg, Niclas (2010) *Svenska koncentrationsläger I tredje rikets skugga*, Natur & Kultur.

Borke, Lars (2012) GRINI-museet - Sammanhållningen ledstjärna för lägerfångarna under ockupationen 1941-1945,

Bruchfeld, Stéphane & Levine, Paul A. (1999) ... om detta må ni berätta – *En bok om Förintelsen I Europa 1933 – 1945*, Regeringskansliet Levande Historia.

Dalton, Thomas (2015) *Debating the Holocaust – A New Look at Both Sides*

de Culpa, George (utan år) *I händerna på en blodsofferkult ... om detta må ni berätta ... En bok om Förintelsen I Europa 1 – 2001*,

<http://docplayer.se/6482878-I-handerna-pa-en-blodsofferkult-om-detta-ma-ni-beratta.html> eller http://www.nyapolitiken.biz/frimurare_o_illuminater/goransade.pdf

Duke, David (2015) *Den Judiska rasismen*, Logik förlag

Finkelstein, Norman G. (2001) *Förintelseindustrin – Exploateringen av nazismens offer*, Ordfront

Frank, Anne (2013) *Anne Franks dagbok – Den oavkortade originalutgåvan – Anteckningar från gömstället 12 juni 1942 – 1 augusti 1944*. Norstedts.

Fried, Hédi (2017) *Frågor jag fått om Förintelsen*, Natur & Kultur.

Goodrich, Thomas (2010) *Hellstorm – The Death of Nazi Germany, 1944 – 1947*, Aberdeen Books.

Graf, Jürgen (2006) *Förintelsen skärskådad – Ögonvittnesuppgifter kontra naturlagar*, Aaargh Udgave Internet,

<http://www.vho.org/aaargh/fran/livres6/GRAFHolsv.pdf>

Hermele, Bernt (2016) *Judejäväl*, Leopard.

Högberg, Ulf (2013) *Vita rockar och bruna skjortor – Nazimedicin och läkare på flykt*, Universus.

Kertész, Imre (1975) Återberättad av Werkmäster, Johan (2010) *Mannen utan öde*, LL-förlaget.

Larsen, Kajsa (1996) *Vi har inte rätt at gömma – Farliga texter från andra världskriget*, Natur & Kultur.

Myrebro, Hans (utan år) ... *Om detta må ni också berätta – Om 1900-talets två herrefolk*.

Ravenscroft, Trevor (1973) *Ödets spjut – Maktens trollspö?* Uppsala: Nybloms.

Roland, Paul (2012) *Nazisterna och det Ockulta – Om de mörka krafter tredje riket släppte lösa*, Arctic.

Winter, Peter (2015) *The Six Million – Fact or Fiction?* The Revisionist Press.

Väntar på att bli läst – kanske...

Kollerstrom, Nicholas (2015) *Breaking the Spell – The Holocaust: Myth & Reality*, Castle Hill Publ.

McDonough, Frank (2016) *Gestapo – Sanning och myt om Tredje rikets hemliga polis*, Fischer & Co.

Menuhin, Gerard (2015) *Tell the Truth and Shame the Devil*, The Barnes Review.

Weintraub, Stanley (2014) *Stilla natt – När vapnen tystnade på västfronten julen 1914*, Leopold förlag.

Wyllie, James (2015) *Bröderna Göring – Hermann och hans anti-nazistiske bror Albert*, Bakhåll.